

Kıbrıs'ta**KSG 13 YAŞINDA!****SOSYALIST GERÇEK**

ÇÖZÜM
ANTI-EMPERYALIST
BİRLEŞİK CEPHE!
Η ΛΥΣΗ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ
ANTI-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΜΕΤΩΠΟ!

28 Nisan 2009 Yıl 13 Sayı: 268

Fiyatı: 1 TL. (KDV dahil) İngiltere: 1 Sterlin

1 Mayıs'ta Mücadeleyi Yükseltmeye!



■ 1 Mayıs günü saat 17:00'den itibaren Lefkoşa Otobüs Terminalinde buluşarak Kıbrıs'taki tüm işçiler ve emekçilerle birlikte bütünleşmek için, bölünmüşlüğe, sömürüye ve baskılara "HAYIR" demek için ara bölgedeki Taksim sahasında düzenlenecek ortak 1 Mayıs eylemi alanına yürüyoruz!

■ Gücümüz örgütlülüğümüzdür!
 ■ Gücümüz baskılara, sömürüye karşı birlik olmamızdır!
 ■ Gelin gücümüzü birleştirelim, egemenlere gücümüzü gösterelim!
 ■ Onların yarattıkları krizlerin faturasını bizlerin ödemeyeceğini güçlü bir sesle haykıralım!

Seçimleri "Alternatifsizlik" Kazandı!

Kıbrıs Sosyalist Partisi
19 Nisan'da Kuzey
Kıbrıs'ta yağılan
seçimleri
değerlendirdi.

Ülkenin kuzeyinde gerçekleşen seçimler UBP'nin 26 sandalyeyle tek başına hükümet olma imkanını ele geçirmesiyle sonuçlanmıştır.



■ sayfa 2'de

Kuzey Kıbrıs seçimleri üzerine

Kıbrıs'ın kuzeyinde gerçekleşen genel seçimler, Ulusal Birlik Partisi'nin (UBP) 50 sandalyeli parlamentoda 26 milletvekilliği "kazanmasıyla" sonuçlandı. Bunun bir anlamı, UBP'nin koalisyonu ihtiyaç duymadan tek başına hükümet olma şansını yakalamasıdır. İkinci anlamı ise, 6 yıldır hükümette olan, kendini solcu hatta dahası sosyalist addeden Cumhuriyetçi Türk Partisi'nin uyguladığı liberal politikalarla geniş kitlelerde uyandırdığı tepki ve kızgınlığın UBP'nin oylarında muazzam bir artışla sonuçlanmış olmasıdır.

■ sayfa 6'da

Gündemin Çizdirdiği...

CTP'nin de sayesinde 30 yıllık çile dönemini unutturmayı başaran UBP yeniden iktidarda.



KSG'den Okuyucuya

1 Mayıs'ta Mücadeleyi Yükseltmeye!

Fabrikalarda, inşaatlarda, atölyelerde ellerini parçalayarak ekmeğini kazananların günüdür 1 Mayıs.

Tarlalarda toprağı işleyenlerin, alınterini toprağı akıtanların günüdür 1 Mayıs.

Kapitalizmin yuttuğu küçük esnafın, işsiz bıraktığı öğrencilerin, işsizlerin, yoksulların, kısacası kapitalizmle çelişkisi olanların günüdür 1 Mayıs.

Bağımsızlıktan, özgürlükten, emekten, eşitlikten, sosyalizmden yana olanların, devrimcilerin günüdür 1 Mayıs.

Dünya büyük bir buhran içindedir.

Günümüz ekonomik sisteminin akıldışı, mantıksız ve insanlığa uymayan bir sistem olduğunu, bolluk içinde açlık çekilmesiyle, ölümlerle, katliam ve savaşlarla yaşamı çekilmez kıldığını hep belirttik.

İşte yaşanmakta olan kriz, bunun sadece bir örneğidir.

İşçi artık daha az ücrete daha fazla çalışmalıdır.

Sigorta, sendika, çalışma koşullarının iyileşmesi, zam, insani bir yaşam ona çoktur.

Köylü toprağından ineğine kadar herşeyini satmalı, yoksulluğa batmalı ve sesini dahi çıkarmamalıdır.

Küçük esnaf birer ikişer dükkanını kapatıp işsizler kervanına katılmalıdır.

Yeni iş sahaları açmak da neymiş (!), gençler okullarını bitirdiklerinde ya göç etmeli, ya da işsiz güçsüz evlerinde oturmalıdır.

Yani bu ülkede sermayesi olmayana, başkalarını sömüre sömüre göbek bağlamamış olanlara yaşam hakkı bile yoktur.

Ama işçi sınıfının çaresi de yok değildir!

İşçi sınıfı ve emekçiler kendi sınıf çıkarlarının doğrultusunda hareket etmeli, bu temelde örgütlenmeli, sendika ve partilerinde mücadeleyi yükseltmelidirler!

Açlığa, işsizliğe, yoksulluğa, bir kuru ekmeğe muhtaç olmamak için, yalvarmak değil, boşa umutlanmak veya birilerinin insafını beklemek değil, hak ve özgürlüklerimizi söke söke, tınaklarımızla kazıya kazıya almaktan başka çare yoktur.

Kimse kimseye bedavaya ekmek, konut, eğitim, elektrik, su veya iş vermiyor!

Kimse kimseye keyfinden özgürlük, demokrasi,

bağımsızlık sağlamıyor.

Bugün kazanılmış ne kadar hak ve özgürlük varsa bilelim ki, sokakları arşınlayanların, hapsilere atılanların, öldürülüp sürülenlerin, işçi sınıfının ve işçi sınıfının evlatlarının sayesinde.

Ve yine bilelim ki, bugün kazanamadığımız, hak ettiğimiz halde ulaşamadığımız ne kadar şey varsa, hepsi tınaklarımızı burjuvaların ve emperyalist barbarların boyunlarına geçirmedigimizdendir!

Bütün işçi, emekçi ve yoksulların yumruklarını birleştirip, bu sömürü düzenine okkalı bir tokat atmadıklarındandır!

O halde artık sızlanmak, dertlenmek veya birilerinden birşey ummak zamanı değildir!

1 Mayıs, işçi sınıfı ve emekçilerin birlik, mücadele ve dayanışma günüyse, bu günde sınıfımızın çıkarlarını, haklarımızı ve özgürlüklerimizi en geniş katılımı, en yüksek sesle haykırmaktan başka çaremiz yoktur.

Senede bir günlüğüne miting yapmak yerine, hayatın her anını 1 Mayıs'a çevirmekten başka çaremiz yoktur!

Bizi kurtaracak olan kendi ellerimizdir!!!

Seçimleri "Alternatifsizlik" Kazandı!

Kıbrıs Sosyalist Partisi 19 Nisan'da Kuzey Kıbrıs'ta yapılan seçimleri değerlendirdi.

Ülkenin kuzeyinde gerçekleşen seçimler UBP'nin 26 sandalyeyle tek başına hükümet olma imkanını ele geçirmesiyle sonuçlanmıştır.

CTP ise 10 koltuk birden kaybetmiş, ÖRP, DP ve TDP önemsiz sayıda milletvekillikleri almıştır.

Seçimlere kendileri açısından büyük umutlarla giren BKP-Yasemin İttifakı ise beklenenin çok altında bir destek bulabilmiştir.

Seçim sonuçları öncelikle seçimi kazananın alternatifsizlik olduğunu ortaya koymaktadır.

CTP-ÖRP hükümeti, ve özellikle halkın büyük desteğini alarak, barış, çözüm, demokratikleşme, sivilleşme ve toplumsal refah gibi vaatlerle hükümet olan CTP uyguladığı liberal ve işbirlikçi politikalar sonucunda önce kimi sendika ve kitle örgütlerinin, ardından da mutsuzlaşıp yoksullaşan halk kitlelerinin desteğini kaybetmiştir.

Öyle ya, haklı nedenlerle greve giden öğretmenleri açgözlü ve paragöz olarak niteleyen, örgütlere eylem ambargosu koyan, yaptığı "icraatları" dünyanın en önemli işiymiş gibi yansıtmaya rağmen bunların zaten yapılması şart olduğunu ve

yapmadıklarının yaptıklarından bin kat fazla yekün tuttuğunu gizleyen, bir elektrik trafosu için aylarca yaygara ve reklam koparan ancak elektriğe yapılan %140'lık zammı bir türlü ağzına almayan, asgari ücretin geçtik insanı seviyeye getirilmesini yeni yılda belirlemesi bile yapmayan, hayatı pahalılaştırıp emekçileri yoksullaştıran CTP'nin destek kaybetmesi olağandır.

Gündelik yaşamı zam, kesinti, artışı maaşlar ve ağır vergilerle yaşanmaz hale getiren liberal ancak sol söylemli CTP'nin Kıbrıs sorunundaki milliyetçi, burjuva ve emperyalistler arasında saf tutan duruşu, halkın hiçbir demokratik beklentisine dahi karşılık veremeyip bilakis kimi dönemler zorbalayan yöntemlere başvurusu destek kaybetmesindeki bir diğer etmendir.

CTP, sol görünümüne liberal, sağcı, işbirlikçi burjuva siyasetinin kurbanı olmuştur..

Ancak ortada bir "tuhaflık" vardır.

CTP'nin liberal, anti-demokratik ve işbirlikçi politikalarından bıkan kitleler,

kimi yerlerde ondan daha liberal, daha anti-demokratik ve daha işbirlikçi olabilen, öz olarak birbirinden farksız UBP'ye oylarını kaydırmışlardır.

Hem de on yıllardır UBP'nin bu ülke işçi ve emekçileriyle devrimcilerine uyguladığı zulüm dün gibi hafızalardayken...

Burada bir çelişki durmaktadır.

UBP, CTP'nin alternatifi değildir..

Dahası ne BKP, ne TDP, ne ÖRP ne de DP; CTP'nin alternatifi değildir.

Bu çelişki partimiz dışındaki uluslararası ve yerel birtakım etmenleri dışarıda bıraktığımızda, partimiz KSP'nin de ne yazık ki payı vardır.

Partimiz KSP, seçimlerde kitlelerden destek alamamıştır.

Partimizin desteklediği bağımsız adaylar düşük ancak önemsiz sayılamayacak oylar almışlardır.

Ancak hem seçimlere parti olarak katılamama, hem genç ve yeni bir parti oluşu, hem de çeşitli araç ve organlardan yoksunluk durumu, KSP'nin CTP ve UBP de dahil tüm burjuva ve işbirlikçi, halk düşmanı partilerin karşısına güçlü bir alternatif

olarak çıkmasına izin vermemiştir.

Partimiz KSP, seçim sonuçlarından kendisine düşen payı çıkaracak, örgüt organlarında sorunu tartışacak ve sonuca varacaktır.

Ancak şimdiden; CTP oylarının UBP'ye kaymasında alternatifsizlik durumu ve bu durumda partimizin geniş kitlelerle buluşup örgütlenme zorunluluğu ve aciliyeti açıkça ortaya çıkmıştır.

Kıbrıs Sosyalist Partisi, seçimlerde göstermiş olduğu bağımsız adayları destekleyen tüm yurttaşlarımıza teşekkür eder.

KSP, ne UBP ne de CTP'nin bu ülkenin sorunlarına derman olamayacaklarını, birbirlerinin alternatifi yerine konamayacaklarını, hepsinin işçi ve emekçi düşmanı, emperyalizmin işbirlikçileri olduklarını bir kez daha ilan eder.

KSP, Kıbrıs'ın kurtuluşu ve özgürlüğü için Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti siyasetinin doğruluğu üzerinden çalışmalarını sürdüreceğini, bu devrimci siyasetin halkla daha fazla buluşturulup kök salmasının sağlanması için olanca eforunu harcayacağını, seçimin galibinin şu ya da bu parti olmadığını, seçimin tek galibinin "alternatifsizlik" olduğunu kaydeder.



Neler Oluyor Neler...

Seçimler ve Parlâmento Sorunu

Herşeyin bir tarihi var. Bir geçmişi, bir bugünü ve de bir geleceği var. Diyalektiğin temel taşı her bir olayın somut olarak ele alınmasıdır. Bir şeyi somut olarak ele almak için onun geçmişi nedir, bugünü nedir ve işte ancak ve ancak bu geçmiş ve bu bugünü inceleyerek anlaşılabilir olan o şeyin; geçmiş ve bugünün sergilediği geleceği nedir? Ve tabii ki bir şey bir yerde başka, başka bir yerde ise bambaşka özellikler kazanabilir.

Herşey yerinde ve zamanında bir anlam taşır.

Bazıları seçimler olayına, bazıları mevcut parlamento olayına bunların geçmişleri ve bugünlerini düşünmeden yaklaşıyorlar. Kıbrıs'ta durum nedir diye sormadan yaklaşıyorlar. Dahası, "durumlar böyle böyle ve sizin yaklaşımınız sakattır ve zararlıdır" dendiğinde edilen lafları duymazdan gelip kendi

aralarında gölge boksu oynamayı tercih ediyorlar.

Baraka'dan yoldaşlarla YKP'li yoldaşların seçimler ve boykot konusundaki tavrı tamamiyle böyledir. Biz seçimler öncesi Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti (AEBCH) programı çerçevesinde yaptığımız görüşmelerde seçimler, seçimlere katılmak, seçimleri boykot etmek ve seçimleri kazanıp hükümet olmak konusunu bu yoldaşlarla tartıştık. Pardon, onlara yıllardır bir türlü cevaplamadıkları görüşlerimizi hatırlattık.

1. Kıbrıs'ın işgal altında olduğu tespiti doğru



olduğu oranda, Kıbrıs'ta işgale karşı kurtuluş savaşının propagandası yapılmalı ve dahası bu kurtuluş savaşı bir gerilla savaşı şeklinde de olsa derhal başlatılmalıdır. İşgal edilen ülkelerde genel kural budur.

İyi ama ne güney Kıbrıs'ta Kıbrıs'ın işgalini Türk işgali olarak ele alan Hükümet (ve parti ve gazeteler) böyle bir çağrıda bulunmaktadır; ne kuzeyde Türk işgalinden dem vuran partiler ve gazeteler böyle bir çağrıda bulunmaktadır; ne de İngiliz'in adamızı işgal altında tuttuğu konusunda hemfikir olan güney ve kuzeyin parti ve gazeteleri (ki bunlara sağcı parti ve gazeteler de dahil edilebilirler); ne de kuzeyde ülkenin baş belası - işgalcisi- olarak Yunanistan'ı gören parti ve gazeteler. Türkiye, Yunanistan, İngiltere üsleri ve askerleriyle yerleşmişler ülkeye. Onlar yetmedi ABD ve İngiliz kontrollü olduğunu herkesin bildiği BM askerleri de adanın dört bir tarafında tur atıyor.

Ve bir tek KSP bas bas bağıyor: Ya bunların tümünü birden karşımıza alır ve bunların tümünü birden ülkemizden kovarız (başka türlü, yani bunların tümünü karşımıza almadan ülkemizin vatandaşlarını birleştirmek imkansızdır) ve bunun için işbaşı yapmalıyız, yani AEBC Hükümetini kurmalıyız, ya da bize kurtuluş yoktur. Tüm diğerleri dönüyor dönüyor BM diyor. O da yetmiyor NATO diyor, NATO'cu anavatanlar Türkiye ve Yunanistan diyor; o da yetmiyor İngiliz'i yanına çekmeye çalışıyor; o da yetmiyor AB ordularına üs teklif ediyor...

Ve vatandaş? Vatandaş KSP'yi desteklemiyor. Şu anda durum budur. Seçimler bunu açık seçik göstermektedir.

Ya kurtuluş savaşı? Hani o işgal diye bas bas bağırان partiler? Nerede onların işgale karşı kurtuluş savaşı çağırısı? Ne yapıyor YKP? AB'ye yalvarıyor ki gelsinler de kurtarsınlar bizi. Yaptıkları her şey, ettikleri her laf AB takımını, "uluslararası kamuoyunu" işe daha da dahil edebilmek amacıyla yapılmakta. TC'ye karşı AB, BM, hatta ABD ve İngiltere (ah bir devreye girselerdi diyerekten). Türk askeri geldi kurtulduk diyen sağcılar (partileri, gazeteleri ve de hükümetleri, yedi göbek sülaleleri) adada NATO hakimiyetini garantilemek için vardılar. TC bile bu iş için vardır. Ne zaman bu iş için gerekli olmaktan çıkarlar, adadan da çıkarlar kimse dert etmesin (ve o çok anavatan sever tipleri seyredin siz, daha büyük patron bulduklarında nasıl analarını acele tarafından unuturlar).

CTP'si de sağcılar gibidir (isterlerse YKP gibiydiler de diyebiliriz), BKP'si de YKP gibidir, Afrikacıları da aynen -Barakacıları da unutmamalı. TDP ise malum. Tam bir CTP!

Bu şartlarda KSP'nin ülkede var olan şartları sonuna kadar kullanarak AEBCH propagandası yapmaktan ve en başta işçileri bu siyasetin doğruluğuna ikna ederek örgütlemekten başka bir alternatif var mıdır?

Yoktur!

Seçimler palavraymış... Eee?

Parlamento palavraymış... Eee?

Ya siz nesiniz kardeşim!!

(Devam edecek)

G20'nin Beş Denek Taşı

G20'nin G'si İngiliz'in, Amerikan'ın "Great"inden geliyor. Büyük, muazzam, yüce 20!

Al birini vur ötekine desek kızarlar bize.

Al birini vur ötekine o zaman!

Başı çekenler G7. Hani şu Batılı emperyalistler var ya işte onlar. Geri kalanlar da onların idare ettikleri. Türkiye ne yapıyor onlar arasında diye soranınız, işte o idare ediliyor.

Türkiye ABD ve İngiltere'nin ve bu arada G7'nin belli başlı projelerinden biridir bugünlerde. Kolay değil 25 ülkeye barış gücü askeri göndermek-göndertirilmek. ABD-İngiliz ve de G7 projelerinin sonucudur bunlar! Kolay değil sağa sola Türk milliyetçiliği ve de Müslüman dinciliği adına gençleri gönderip katliam yaptırmak ve de onları öldürtmek. ABD-İngiliz ve de G7 projelerinin sonucudur bunlar! Ve de tabii ki Türk burjuvazisinin beş kuruş için milletini satan bir rezillikten ibaret olduğunun belgesi!

İyi de bu beş denek taşı da neyin nesi?

O da bay Gordon Brown'ın önermesi.

Dünya ekonomisi krizde ya. Hani ABD ve İngiltere G7'ler dahil tüm dünyanın kanını oturdıkları yerden doğru emerken ortalık karıştırdı ya, işte o karışıklığa çare üretiyor İngiliz'in İskoçyalı başbakanı!

Neymiş o çareler?

1. Uluslararası finans kurumlarının (IMF ve DB gibi) gelişmekte olan ülkelere mali olarak yardımcı olabilmesi için (borç verebilmesinin emperyalistçesi) bu kurumlara yeterli miktarda mali kaynak sağlanması.

2. Banka sisteminin temizlenmesi (aynısıyla bu kelimeleri kullanıyor: bankaları temizlemek, nede olsa dünya pisliğinin temelleri orada)

3. Büyümenin tekrar başlaması için gerekli olan herşeyi yapmak.

4. Ticarete artışı sağlamak ve korumacılığa karşı direnmek.

5. Karbon üretiminde az ve sürekliliği sağlanmış bir iyileşme oluşturmak.

G20'nin dünyayı kurtarma planları, insanlığa sundukları çareler işte bunlar.

1. Geri ülkeleri daha da borçlandırmak ve geri ülkelerin insanlarını daha da ezmek.

2. Bankaların dünya çapındaki tefeciliklerini sürdürebilmeleri için gerekli olan ne varsa yapmak.

3. Gerekli herşeyi yapmak ama ne gereklidir onu diyememek, nede olsa gerekli olan şey burjuvaların mülkiyetine son verip, ortak mülkiyet oluşturmak. Bu yapılmamış altından kalkılması imkansız bir durum var ortada.

4. Geri ülkeler sadece dışarıya satmak için ucuza mal üretirken, kendileri aşırı fiyatlı mal ve de en önemlisi aşırı fiyatlı para satmaya devam edebilmeliler.

5. Enerji dalında, yeni bir alan açıp, o alanın teknolojisini ellerinde tutup, geri ülkeleri fahiş fiyatlarla o teknolojiyi satın almaya zorlamak.

İşte beş denem taşının Türkçesi budur.

Türkiye dahil geri ülkelerin "devlet adamları" kabullenecek mi tüm bunları? Evet. Çünkü Türkiye dahil geri ülkelerin burjuvaları, onlardan geçtim Almanlar, Fransızlar ve Japonlar bile, dünya emperyalist sisteminin varlığını koruma işini Amerikalı ve İngiliz emperyalistlerin ellerine vermiş durmadalar ve onların istekleri dışına bir türlü çıkamıyorlar. Bu kriz döneminde de korkudan yine ABD-İngiliz hegemonyasına karşı çıkamayacaklar ve denileni yapacaklar.

Korktukları şey nedir?

Kendi milletleri. Kendi işçileri. Kendi köylüleri. Halkın isyanından korkuyorlar. O isyanı bastırmak için ABD-İngiliz şer ittifakına ihtiyaç duyuyorlar. Onların hegemonyası olmamış dünyayı yönetememekten korkuyorlar. Ve sistemi ayakta tutmak için halklarını ezmeye devam ediyorlar. Edecekler de.

Tek alternatif burjuvaların iktidarını devirmektir. Bunun için de güçlü bir komünist partisi gereklidir. Bilinçli bir işçi sınıfı gereklidir. Sınıf bilinçlenmemiş, dolayısıyla örgütlenmemiş çekeğimiz vardır. Ortalıkta "komünistim ben" diye dolaşanların dün karasabanla komünizmi kurmaya kalkışan komünizm düşmanları olduğunu, bugün makineden ve fabrikadan bahsetmeye zorlanan bir kesimin de olduğu, ama hem karasabanlıların hem de makineliilerin hep birlikte günün üretim araçlarının kontrol mekanizması ve komünizmin teknik temeli olan bilgisayarlara karşı cepheden savaş açan kara cahillerden olduğu akılda tutulursa, öğrenmek ve öğretmek görevimizin bir an önce ve inanılmaz bir hızla hayata geçirilmesinin gerekliliği de görülecektir.

Öğretmenler bilmezse öğrenci nasıl öğrenecek.

Öğrenmek ve öğretmek.

Seçimlerin her bir anı bu işe yaramalıdır.

Öğrenmek ve öğretmek. Ve böylece bilinçli örgütlülüğü elde etmek. Örgütlemek.

Seçimlerin her bir anı bu işe yaramalıdır.

Komünizmi, Marks'ın, Engels'in, Lenin'in, Stalin'in komünizmini, bilimsel komünizmi öğrenmek ve öğretmek temel görevimizdir. Öğrenmek, öğretmek, örgütlenmek, örgütlemek.

O halde yoldaşlar.

İş başına!

Kavgamız

yusufalkim@yahoo.com Yusuf ALKIM

Seçim Süreci Değerlendirmesi ve Önümüzdeki Görevler

Bir seçim süreci daha geride kaldı.

Bu seçim sürecinin bizler açısından önemli bir farkı vardı.

2005'te kuzey Kıbrıs'ta yapılan Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde ilk kez Kıbrıs Sosyalist Partisi bir aday göstermiş ve ülkemizin kuzeyindeki işgal rejimini teşhir etmek yönünde seçimleri bir araç olarak kullanmıştı.

19 Nisan tarihinde yine kuzey Kıbrıs'ta düzenlenen erken genel seçimlerde ise ilk kez parlamentoya aday göstererek benzer bir süreç izlendi.

Ancak bu ikinci süreçte KSP açısından önemli farklılıklar ortaya çıkmıştır.

2005'teki seçim sürecinde propaganda çalışmaları daha çok medya üzerinden yürütülürken, bu kez medyanın KSP'ye çok az söz hakkı vermesinin de etkisiyle temel propaganda çalışmaları ağırlıklı olarak KSP üye ve sempatizanlarının yürüttükleri yazılı ve sözlü propaganda şeklinde gerçekleşti.

Yaklaşık 30 gün süren propaganda çalışmalarında; ev ev dolaşarak broşür dağıtımı, kahve ve evlerde sohbetler, sabah saatlerinde trafiğin yoğun olduğu kavşaklarda pankart açma ve Güney Kıbrıs'ta çalışan işçilere yönelik olarak geçiş noktalarında sabah saatlerinde broşür dağıtımı ve sohbetler gerçekleştirildi.

Seçim propaganda sürecinin başında hedefimiz; bağımsız aday gösterdiğimiz Lefkoşa ve Güzelyurt bölgelerinde ev ev dolaşarak 20 bin broşür dağıtmaktı. Bu hedefe seçim propaganda döneminin bitimine bir hafta kala ulaşıldı ve bunun üzerinde hedef 30 bine çıkarılarak çalışmalara devam edildi. Günün sonunda hedefe tam olarak ulaşamamak da 26 bin broşür evleri tek tek dolaşarak, 2 bin broşür ise güneye geçiş noktaları gibi önemli yerlerde dağıtıldı.

KSP'nin bu seçim sürecinde öne çıkardığı Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti programının en geniş şekilde propagandasının yapılması hedefi büyük oranda başarıyla yerine getirildi.

Belki seçim sonuçları açısından yapılan propagandanın çok etkisiz olduğu düşünülebilir,

ancak ülkemiz anti-emperyalist mücadele tarihi açısından belki de ilk kez bu kadar geniş çapta anti-emperyalist propaganda yapılmış olması açısından bu sürecin büyük bir önem taşıdığını kabul etmek gerekiyor.

Ülkemizde anti-emperyalist mücadelenin temellerini atan Kıbrıs Komünist Partisi'nin tasfiye sürecinden sonra on yıllarca gerici siyasetler peşinde sürüklenen kitlelerin bizler ortaya çıktık diye bir anda bu siyaseti kavramalarını ve benimsemelerini beklemek elbette hayalcilik olur.

Bizler yıllardır yürüttüğümüz mücadelenin adım adım ilerleyeceğinin ve uzun, zorlu bir sürecin ardından zafere ulaşacağının bilincindeyiz.

İşte bu uzun ve zorlu mücadele sürecinde ilk kez bu kadar geniş çapta bir propaganda çalışmasının yapılmış olması önemli bir ilerlemedir.

Çünkü yürütülen propaganda çalışmaları çerçevesinde dağıtılan 28 bin adet broşürle kuzey coğrafyasındaki Lefkoşa ve Güzelyurt bölgelerindeki hanelerin % 85'e yakınına ulaşılmıştır. Binlerce insan belki de ilk kez KSP'nin varlığından haberdar olmuştur. Dahası binlerce insan KSP'nin savunduğu Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti siyasetinin ne olduğunu öğrenme fırsatı bulmuştur.

Yukarıda da bahsettiğimiz gibi bugün kitlelerin belki de ilk kez duydukları bu siyaseti hemen desteklememeleri doğal olandır, bunun tersi olsa ve seçimler sonucunda bu siyasete büyük bir destek çıksa bu, bizlerin devrimcileşen kitlelerin durumundan haberdar olmadığımız anlamına gelirdi.

Binlerce insan bu süreçte bizlerden haberdar oldu, belki de birçoğu yaptığımız propagandayı gerçekleştiremeyecek "hayaller" olarak gördü. Ancak içerisinde yaşadığımız çürümüş düzen her geçen gün daha da büyük sorunlar ve krizler yaratmaktadır. Ve bu sorunlar, krizler arttıkça bugün bizim önerdiğimiz çözüm yollarını gerçekleştiremeyecek "hayaller" olarak gören kitleler giderek daha fazla bu siyasetin gerekliliğini yaşayarak göreceklidir. Ve bunu görüp bu mücadeleye katılanların sayısı arttıkça bu gerçekleştiremeyecek diye düşünülen çözüm yollarının aslında kitlelerin örgütlü gücüyle gerçekleştirilebileceğinin farkına varacaklardır.

Seçim propaganda sürecinde olumlu kazanımlar yanında bir dizi de olumsuz sonuçlar ortaya çıkmıştır. İlk olarak; ortaya konan 50 kişilik aday listesinin tamamlanması ve seçimlere Parti olarak katılma hedefi başarılamamıştır. Bunun gerekçeleri ciddi olarak ele alınmak durumundadır. Çünkü bu konuda gerek örgüt olarak çok daha gerilerden başlayarak daha geniş kesimlerle ilişkilerin geliştirilmesi ve böylesi durumlarda Partimizi sahiplenerek sorumluluk üstlenmesini sağlama

noktasında örgütsel olarak zaafiyetimiz söz konusudur. Bunun yanında gerek Parti üyesi olan gerekse sempatizan olan birçok yoldaşımızın gerek aday olma konusunda gerekse seçim propaganda çalışmalarına katkı koyma noktasında çok geride kalmaları dikkatle ele alınmak durumundadır.

Bizler bu mücadeleye kısa süreli maceralar yaşamak için katılmadık. Bu mücadele uzun ve zorludur. Ve bu mücadele ödenecek bedellerle zafere ulaşacak olan, insanlığı özgürlüğe, insanca bir yaşama taşıyacak olan bir süreçtir.

Bizler bu seçim sürecinde sadece geniş kitlelere siyasetimizi ulaştırmış olmak açısından kazanımlar elde etmedik, bunun yanında kadrolarımız dar da olsa planlı bir ekip çalışması ile önemli pratik başarılar elde edebileceğimizi gördük. Kitlelerle iç içe çalışma yapmayı, siyasetimizi sözlü olarak propaganda etmeyi ve belki de en önemlisi ülkemizin kuzey coğrafyasının önemli bir bölümünü adım adım dolaşarak hangi bölgede ne gibi sorunlar yaşandığını, emekçi, yoksul kesimlerin nerelerde yoğunlaştığını gözlemleme olanağı yakaladık.

Şimdi ise önümüzde tüm bu kazanımları ileri taşımak ve kalıcı örgütlü güce dönüştürmek görevi durmaktadır.

İlk adım olarak dünya işçi sınıfının mücadele günü olan 1 Mayıs'ta yeni kurulan ilişkileri ilerletmeli ve geniş katımlı bir Parti korteji oluşturmamızdır. Ve 1 Mayıs'tan sonraki süreçte seçim propaganda çalışmaları sırasında ortaya çıkan olumlu ve olumsuz tüm deneyimleri gözden geçirerek örgüt yapımızı daha güçlü bir noktaya taşımak için işbaşı yapmalıyız.

Siyasetimize ve işçi sınıfının sahip olduğu devrimci dinamiklere güvenerek mücadelemizi daha da ileri taşımak için sabırla ve inatla çalışmaya devam...



Kıvılcım Yayıncılık Tarafından Yayınlanan Kitap ve Broşür Listesi: Bu yayınlara ulaşmak isteyen okurlarımız gazetemizin telefonlarından (0392 22 70 680) bizlere ulaşabilirler.

Hamur Kağıda Ciltli Yayınlar:

- Kıbrıs Sorunu. 120 Sayfa. 5 YTL.
- Bilgisayar Çağında İnternet'in Ağında. Nusret Şen. 94 Sayfa. 4 YTL.
- Bir Öncelliğin Ne Önemi Var Ki?. Nusret Şen. 78 Sayfa. 4 YTL.
- SSCB'de Sosyalizm-Komünizmin İnşası ve Geriye Dönüş Sorunu Üzerine- Derlemeler. J. V. Stalin. 5 YTL.
- Bir Sovyet Otomatik Fabrikası. A. Erivanski. 86 Sayfa. 5 YTL.

Hamur Kağıda Broşürler:

- Proletaryanın Emperyalizme Karşı Savaşımı ve Milli Mesele I. Kitap. Ahmet B. 153 Sayfa. 4 YTL.
- Proletaryanın Emperyalizme Karşı Savaşımı ve Milli Mesele II. Kitap. Ahmet B. 112 Sayfa. 4 YTL.
- Tarihi Materyalizmin Çarpıtcılığında Zıtların Birliği. 49 Sayfa. 3 YTL.
- Bulgar İşçi Partisi(Komünist) V. Kongresinde Merkez Komitesi'nin Sunduğu Siyasi Rapor(19 Aralık 1948). Georgi Dimitrov. 70 Sayfa. 4 YTL.

- Kısa Dersler (Diyalektik, Ekonomik Yasaların Nesnelliği, Teori ve Pratik, Teori-Program-Strateji-Taktik-Devrim Aşamaları, Devrim ve Reform, Milli Mesele, Parti Kavramıyla İlgili Tezler, Parti Yapısıyla İlgili Tezler, Parti İşleyişiyle İlgili Tezler, Partinin Gelişme Süreciyle İlgili Tezler). 25 Sayfa. 3 YTL.
- Rusya'da İşçi Sınıfı Hareketinin Gelişmesi ve Marksist Bir Parti İçin Mücadele (1870-1903). 46 Sayfa. 3 YTL.
- SBKP(B) Tarihi Kısa Ders'in Yayınlanması İle Bağlantılı Olarak Parti Propagandasının Örgütlenmesi Üzerine SBKP(B) M.K. Kararı. 25 Sayfa. 3 YTL.
- Stalin Komünizmdir, Stalin İnsanlıktır. 58 Sayfa. 3 YTL.
- Annan Planı, Strateji ve Taktik. 13 Sayfa. 2 YTL.
- Kıbrıs Sosyalist Partisi Programı ve Tüzüğü(I. Olağan Kongre'de Onaylanan Değişikliklerle). 43 Sayfa. 3 YTL.
- Kıbrıs Sosyalist Partisi I. Olağan Kongresi Faaliyet Raporu ve Mesajlar. 48 Sayfa. 3 YTL.

Anka Kuşu

A. Savaş

BAŞARILAR CTP'NİN, BAŞARISIZLIKLAR GLOBAL KRİZİN...

CTP yetkilileri 2004 Referandumları ile birlikte ortaya çıkan ekonomik gelişmeyi parti hanelerine yazma konusunda yarışıyorlar adeta. İki cümlelerinden biri ekonomiyi ne kadar geliştirdikleri üzerindenir...

2001 ile 2008 arasındaki dönemde asgari ücretin, memur maaşlarının bu ekonomik gelişmeden payını aldığını övünç meselesi yapmaktan da geri durmuyorlar...

Yalan mı, ekonomi ve dolayısıyla halkın alım gücü artmadı mı CTP döneminde? Arttı.

Ya, 2008 sonrası?

Ekonomi gerilemeye başladı, hatta krize girdi. Dolayısıyla da halkın alım gücü geriledi. Bu da doğru mu? Bunu CTP dahi kabul ediyor.

Ediyor etmesine de, hükümetin bu gerilemede payı olmadığını, tüm suçun dünyada ortaya çıkan global krizin olduğunu da ekliyor ardından.

Yani, CTP'nin ekonomik görüş ve uygulamalarında herhangi bir sorun yok, sorun CTP'de değil, dünya emperyalist ekonomi politikalarındadır demeye getiriyorlar.

Ekonomiden anlasalar kargalar bile kahkahalarla gülerdi bu iddialara...

Neden mi?

Ekonomiden anlayan herkes bilir ki; kapitalist-emperyalist ekonomi global bir ekonomidir. Yani; her ülkenin kendine ait bir ekonomisi var gibi görünmesine rağmen, aslında her ülke ekonomisi bu global kapitalist-emperyalist ekonominin –şu veya bu oranda- bir parçasıdır. Bu yüzdendir ki, Amerika'da başlayan mali kriz, bir anda tüm dünyayı sarmıştır. Bu gerçeği herhalde CTP yetkilileri de inkar etmeyeceklerdir... Aksi halde KKTC'deki ekonomik krizin suçunu global emperyalist krize nasıl yükleyeceklerdi.

KKTC ekonomisi de, TC ekonomisi de global emperyalist ekonomik sisteminin entegre parçalarıdır.

Bu anlamda, global krizden bahsederken kendilerini soyutlamaları büyük bir aldatmacadır. Dünya emperyalist ekonomide TC'nin de; KKTC'nin de boyları oranında, hem başarıda hem de başarısızlıkta payları vardır.

Bu global emperyalist ekonominin parçası olmakla övünen CTP, bu anlamda krizin ortaya çıkmasındaki rolü ve payını istediği kadar inkar etsin, boşuna...

Bu yüzden Kıbrıs Sosyalist Partisi emperyalist krizlerden kurtulmanın tek yolunun emperyalist sistemden kopmak, anti emperyalist bir ekonomik düzen, anti emperyalist bir Kıbrıs yaratmaktan geçtiğini savunur.

Hadi Canım Hâdi...

Hürriyet yazarı Hadi Uluengin'in 7 Nisan tarihli yazısını bulup okuyun.

Yazıyı bitirdiğinizde nasıl bir tepki verdiğinizi görür gibiyim.

Zira ben de muhtemelen aynı tepkiyi vermiştim.

Hadi Uluengin, geçen hafta yapılan NATO karşıtı mitinge gitmiş.

Kendi deyimiyle “deli divane olduğundan” değil, sadece gözlemlemek için.

Hem “cinnet yıllarını” yâd etmiş, hem de kıkır kıkır gülmüş.

Niye mi?

Mitinge katılım azmış...

Mitinge katılanlar çok ciddiymiş...

Mitinge katılanlar “sweatshirt” giyiyormuş...

Mitingde İspanyolca devrim şarkıları çalınmış...

İşte bu “nedenlerle” Uluengin hem “solcu” geçmişini yâd edivermiş, hem de polis bariyerinin oradan kıkır kıkır gülmüş...

İnsan katılımı az olan mitinge güler mi?

Gençlerin üzerindeki “sweatshirt”ler bir “köşe yazarına” makale yazdıracak kadar nasıl komik olabilir?

İspanyolca çok mu komik bir dildir ki insanı duyunca bir polisin omzuna yaslanı yaslanı gülme krizine soksun?

Uluengin mitinge katılmaya katılmaya unutmuştur, hatırlatalım; insan bütün gücüyle slogan atarken fiziki olarak pek gülümseyemez, yüz kasları gerilir, kaşları çatılır vb.

Alana girenlerin ciddi görünmelerinde bu kadar komik ne var?

Kaldı ki insanlar

Medrano Sirki'nden mi çıkmaktalar ki yüzlerinde bir gülümsemeyle dolaşırlar?

Gerekli bir ciddiyetin neresi komik?

Durup dururken gülünür mü?

Biz senin gözlüğünün ipine gülüyor muyuz?

Gördüğünüz gibi Hadi Uluengin'in eylem ve eylemcilere “laf çakmak” gayreti şekle bozulduğundan değil, gayet ideolojiktir.

Zaten yazısında “NATO'ya Evet” diyerek bunu gösteriyor.

Gençliğinde katıldığı NATO karşıtı eylemleri “iyi halt ettik” diye

yâd eden ve o dönem “kaz kafalı” olduğunu söylemekten çekinmeyen Hadi Uluengin'in NATO'ya “evet” deme gerekçesi de epey ilginç...

Bakınız NATO'ya neden evet(miş):

“ÖYLE, çünkü ez kaza bizim “NATO'ya hayır” sloganımız o gün tutsaydı, bugün şakacıktan da olsa, çocuklarımız aynı şıarı hala bağırarak özgürlüğüne sahip olamayacaklardı.

Hele hele, gökkuşağı renkli bayraklarla “Obama defol” diye zıplamak, “rock” yazılı sweatshirtlerle “Kahrolsun ABD” diye haykırmak; milyon vatlı hoparlörlerle İspanyolca “devrim şarkısı” söylemek l-ü-k-s'üne asla ve asla sahip olamayacaklardı.

Dolayısıyla, genelleme yaparsam, onlar tüm bunlara, avanak ebeveynlerinin de kırk yıl önce “hayır” demek gâfletine düştüğü, ama tekrar bin şükür, kuruluşunun 60. yılında hâlâ yaşayan ve metaforik olarak da o NATO'yla bütünleşen korunanlık sayesinde kavuştular.

Evet evet, çocuklarımızın “NATO'ya hayır” diyebilmek hakkı için, “cinnet yılları”nı geride bırakarak artık çoktan kemale ermiş olan biz ebeveynlerden “NATO'ya e-v-e-t!”

Uluengin, bugün NATO'ya neden “evet” dediğini halen doğru dürüst gerekçelendiremiyor görüyor musunuz?

NATO'ya “hayır” demenin sadece saflık, çocukluk veya aptallık olduğunu, yanlış olduğunu söyleyip duruyor da, bunun nedenini, niçinini bir türlü söyleyemiyor.

“İyi ki NATO var, yoksa kime hayır diyecektiniz” demeye getiriyor.

Uluengin, işçilere; “yaşasın patron, varolsun ücretli kölelik” sloganı öneriyor.

Doktorlara “yaşasın hastalık, varolsun doktorluk” sloganı öneriyor.

Avukatlara, “yaşasın suç, varolsun avukatlık” yolunu gösteriyor.

Askerlere, “yaşasın savaş, varolsun askerlik” deyin diyor.

Aslında onu bile tam başaramıyor...

Bugün geçtim ileri siyasal bilinci, en vasat insani değerlere sahip olabilen bir kişi, NATO'nun katliamcılığından, insanlık düşmanlığından, kan içiciliğinden, savaş makinesi görevinden, ABD



başta olmak üzere büyük güçlerin silahlı savaş örgütü olmasından dolayı NATO'ya “evet” demez.

Gözü azıcık açılmış bir insan, işçi ve emekçilerin, onların iktidar olasılığının dahi en barbar yöntemlerle bastırılmasından, işgal, sömürü ve imha politikalarından, karşı devrimci terörist bir organizasyon olmasından dolayı NATO'ya “evet” demez.

Zerre kadar insanlık duygusuna sahip bir insan bugün ABD'ye, NATO'ya tepki duyar/duymaktadır!

Dünyanın her yanından kan kokusu yükselirken NATO'ya “evet”

demeyi cidden başka bir tanımla ifade etmek gerekir!

Yani Hadi Uluengin'in adım başı anti-emperyalistlere, devrimcilere, demokratlara, komünistlere, yurtseverlere saldırısının

temelinde ne gençlerin giydiği kazak, ne yüz ifadesi, ne de başkalarına yontmaya çalıştığı “varoluşsal” nedenler vardır.

Yıllardır yaza yaza bu alanda kendini “geliştiren” Uluengin'in bilincinde emperyalistseverlik vardır.

Katliamcılarını övmek vardır.

“Modern zamanların” açtığı sınırsız nimetleri reddetmemek vardır.

“NATO'ya hayır” diyenlere yamalamak istediği o tuhaf; “varoluşları muhalefet olmalarına bağlı” türünden önerme ise, tersinden düşünüldüğünde kendisi için geçerlidir.

O, yeminli bir burjuva kalembazı olarak, 12 Eylül'den sonra “piyasadaki solculara, devrimcilere, sosyalizme sövme uzmanı açığını” çok iyi bir müteşebbis olarak doldurmuştur.

İşte onun “varoluşu” da bu temelde yükselir.

O iyi bir tüccardır, Kadıköy'ü dolduranlar ise en basit, en kör ifadeyle iyi birer insan...

Hadi canım Hâdi...

Sen yoluna, biz yolumuza...

Erdem Oktar
İstanbul



Yakın Takip

akif_aksakal@yahoo.com Akif AKSAKAL
Peşin peşin söylüyorum!

CTP şu saatten sonra memura zam istemesin.

Kendilerinin vermediği zam, hala aklımda.

Barış, demokrasi, çözüm gibi kelimeleri pek ağzına almamaya dikkat etsin.

Kıbrıs'ı emperyalistlerin varlıklarını koruyarak "çözmeye" çalıştıklarını niye unutayım ben iki dakikada?

Öğretmenler grev yaptığında UBP; "açgözlü, paragöz bunlar" diye saldırırsa sakın garagözlük yapıp öğretmenin arkasında durmasın.

Bakanlarının vecizeleri hala yankılanıyor.

CTP'nin felaket sosyalist ama zıttırığın önde gidenleri olan teorisyenleri köşelerinde, basın açıklamalarında "asgari ücret neden belirlenmedi beööö" diye höykürmesin.

Zira yaklaşık 5 aydır 2009 asgari ücreti belirlenmedi.

UBP yeni asgari ücrete 40-50 liralık komik bir artış yaparsa "vay bu insanlık dışıdır, vay ben böyle şey görmedim, vay ben böyle şey duymadım" diye anırmasın!

O kadar düşünüyorlarsa işçiyi, kendileri 160 liralık artış yapmazlardı, insanlarla dalga geçmezlerdi.

UBP, Türkiye'yle yeni bir bağımlılık paketi imzaladığında CTP "Ulen senin paketini de, memurunu da" falan deyip palyaço durumuna düşmesin.

Çünkü kendilerinin imzaladıkları paketler benim boyumu geçti.

UBP yarın TC'yle "Kıbrıslı Türklerin köküne kibrit suyu. Asimile olsunlar. Hepsini sürdürelim adadan. Ha bir de sağda solda ne kadar faşist ve de mafya varsa dolduralım buraya. Onlar çatışır matışirlar kendi aralarında ama yine de "our boys"durlar, bizim elemanlardır yani" türünden bir kampanya başlatırsa CTP hiiiç bıdı bıdı etmesin arkadaş.

Soyer'in "kumarhaneler gelir kaynağı", Cenk

Mutluyakalı'nın "E hade kapatalım kumarhaneleri de dünyanın gelirinden olalım öyle mi" çiziktirmeleri hala enseme kaşındırıyor sinirden.

Yani CTP'nin muhalefetine hiç ihtiyaç kalmadı.

Eleştirecekleri herşeyi kendileri yaptılar çünkü.

UBP belki biraz daha farklısını, biraz daha sağcısını (CTP sol söylemlerle yapardı sağcılığı) yapacak, ama özleri aynı olacak.

CTP tüm bu koşullarda, 6 yıllık hükümetlik döneminden bugüne yaptıklarının hesabını vermedi ki, şimdi benzerlerini yapacak olan UBP'yi eleştirsin...

TDP!

Sana da lafım var.

Sen de eleştirme olur mu?

Senin eleştirilerinin de CTP'nin 6 yıl evvel hükümete gelmeden önceki eleştirileriyle aynı olduğu kesin.

Başımıza yeni CTP kesilme.

Bu saatten sonra, ya adam gibi siyaset yapılacaktır bu ülkede,

Ya da bu kepezelik burnunun dikine gidecektir.

Bu saatten sonra, ya adam gibi anti-emperyalist olunacaktır, bağımsız, NATO'suz, garantörsüz, BM'siz, AB'siz insan gibi, cennet gibi bir Kıbrıs yaratılmak için kollar sıvanacaktır,

Ya da el şeyiyle gerdeğe girilmeye devam edilecektir.

Bu saatten sonra ya işçi ve emekçiler kendi sınıf çıkarları için örgütlenecek, gelişecek ve devrimcileşecektir,

Ya da açlık, sefalet, yoksulluk kapıdan hiç eksik olmayacaktır.

Bunu yapanlar gelsin bizim buraya.

Yapmayanların cehennemin dibine kadar yolu var!

Kuzey Kıbrıs seçimleri üzerine

Kıbrıs'ın kuzeyinde gerçekleşen genel seçimler, Ulusal Birlik Partisi'nin (UBP) 50 sandalyeli parlamentoda 26 milletvekilliği "kazanmasıyla" sonuçlandı. Bunun bir anlamı, UBP'nin koalisyonu ihtiyaç duymadan tek başına hükümet olma şansını yakalamasıdır. İkinci anlamı ise, 6 yıldır hükümette olan, kendini solcu hatta dahası sosyalist addeden Cumhuriyetçi Türk Partisi'nin uyguladığı liberal politikalarla geniş kitlelerde uyandırdığı tepki ve kızgınlığın UBP'nin oylarında muazzam bir artışla sonuçlanmış olmasıdır.

CTP, Kıbrıs'ta burjuva temelde anlaşma yönünde kitle hareketinin yükseldiği dönemde başta sendikalar olmak üzere toplumun geniş kesimlerinin desteğini bünyesinde toplamayı başarmıştı. Kıbrıslı Türkler, yıllardır süren bölünmüşlük, çözümsüzlük, ateşkes hali başta olmak üzere Türkiye hükümetlerince empoze edilen asimilasyon, göç, işsizlik, çeşitli baskı yöntemleri ve anti-demokratik uygulamalara karşı tepkisini uzun soluklu bir sokak mücadelesiyle göstermiş, alanları doldurmuş, barış ateşleri yakmış, ülkenin her yanında "çözüm ve barışa ulaşmak" için kitlesel gösteriler düzenlemişti. Bunun öncülüğünü de o dönem CTP ve CTP'li sendikalar yürütmüş, yapılan genel seçimlerde CTP, Serdar Denktaş'ın partisi Demokrat Parti (DP) ile koalisyonu gitmiş, bunu; zamanın CTP Genel Başkanı M. Ali Talat'ın cumhurbaşkanı seçilmesi izlemiş, taşlar yerine oturmaya başladığında da CTP-DP koalisyonu bozularak süreç, AKP tarafından ve UBP ve DP'den istifa eden vekillere kurdurulduğu iddia edilen ve Özgürlük ve Reform Partisi (ÖRP) ile koalisyonla sonuçlanmıştı.

CTP, 6 yıl hükümette kaldı. Bu süre zarfında göstermelik birkaç icraat dışında sözünü verdiği hiçbir şeyi yerine getirmede. Demokratikleşme dedi, burjuva anlamda bir demokrasinin bile önüne geçen kanun hükümlerini değiştirmek için adım dahi atmadı. Sivilleşme dedi, militarizmle uzlaşmayı "gerçekçi politika" olarak kitlelere yutturmaya çalıştı. Ekonomik refah ve kalkınma dedi, işçi ve emekçilerin çalışma koşullarından özlük haklarına kadar hiçbir iyileştirmede bulunmadı, aksine özellikle de son dönemlerde küresel kapitalist buhranın da etkisiyle halk gün geçtikçe yoksullaştı; ekonomik gelişme diyerek böbürlendikleri tek şey inşaat şirketlerinin, kumarhane ve genelev işletmecilerinin rantlarına rant eklemeleri kaldı. Yeni yılın asgari ücretini bile belirlemeyen CTP hükümeti, bir dönem sokaklarda omuz omuza mücadele ettiği öğretmen sendikalarını, greve gittikleri için "paragözlükle, açgözlülükle" suçlamaktan imtina etmedi. Barış, çözüm ve yeniden birleşme dedi; Kıbrıs sorununu yaratan emperyalistlerin çıkarlarının uzlaştırılmasının deveye hendek atlatmaktan zor olduğunu söyleyen ada sosyalistlerinin aksine, gerçekçi politikanın şu ya da bu emperyalist gücün, şu ya da bu işbirlikçi burjuvanın çıkarlarının tatmin edilmesinden geçtiğini ilan ederek, halk hareketini de emperyalistler arası dalaşa feda etti, ona yedeklemeye çalıştı, kimi dönem enikonu milliyetçi ve şoven, gerilimi artırıcı söylemlerde bulunmaktan kaçınmadı.

Kıbrıslı Türkler büyük bir beklenti ile, yıllar süren Denktaş-Eroğlu iktidarına karşı tepkilerini, CTP'yi başa getirerek, hem de iki dönem bunu yaparak dile getirmişlerdi ancak onların da ağızları artık yandı. CTP siyaseti, sosyal-demokrat bir siyaset olarak (kendilerini her ne kadar sosyalist addetseler de, programlarında ne emperyalizme karşı bir duruş görebilirsiniz, ne de özel mülkiyete bir tavır aldıklarını saptarsınız) burjuva iktidarının devamını sol söylemlerle sürdürmeye çabaladı. 6 yıl boyunca "gerçekçi siyaset", "akılcı politika" söylemleri altında liberal politikaları uyguladı, ekonomik

bağımlılık ve işbirliği paketleri imzaladı, sol jargonlarla sol sendikalara saldırarak kavram karmaşaları yarattı, ekonomik ve sosyal yıkım projelerinin uygulayıcısı olarak Kıbrıs işçi ve emekçilerinin hiçbir derdine derman olamadı. Olması da mümkün değildi. İşçi ve emekçilerden yana bir siyaset belirlemeyenlerin muhalefette söyledikleri ile hükümete geldiklerinde yaptıkları arasındaki temel fark tam da bu noktada yatıyordu. Onlar ne tutarlı bir anti-emperyalist siyaset, ne de özel mülkiyete karşı, işçi ve emekçilerin sınıf çıkarlarını savunan ve dahası onların iktidar perspektifiyle dünyaya ve ülkeye bakan bir yol izlediler. Tüm bunların doğal sonucu da, sol tandaslı seçmenin, kitle hareketiyle ayağa kalkın kitlelerin hayal kırıklığı ve uğradıkları ekonomik-sosyal yıkımların tepki oylarının UBP'ye gitmesi oldu.

Ne var ki Kıbrıslı Türkler UBP'nin ne olduğunu, nasıl işlediğini ve kimlere hizmet ettiğini çok yakından bilirler. "CTP gitsin de kim gelirse gelsin" mantığı büyük oranda egemen oldu, ona rakip görünen en güçlü parti de UBP olduğu için oyların büyük kısmı ona kaydı. CTP'nin bu seçimde aldığı oylar ise "UBP geleceğine kötü de olsa CTP gelsin" mantığının bir tezahürü oldu.

Kıbrıs'ın kuzeyindeki seçim, bir anlamda da alternatifsizliğin kazanması olarak nitelendirilebilir. Avrupalı bir sosyal-demokrat parti olan Toplumcu Demokrasi Partisi (TDP) 2, DP 5, ÖRP 2, CTP 15, UBP 26 olarak şekillenen meclis aritmetiğinde hiçbir partinin birbirine alternatif olamayacağı net şekilde görülüyor. Bunlardan hiçbirinin programı, stratejileri veya geliştirdikleri taktikler birbirlerinden farklı değil. CTP ve TDP mevcut rejimi soldan, diğerleri ise sağdan sürdürmenin derdindeler. Seçimlere katılan ancak meclise giremeyen partilerde de aynı durum söz konusu. CTP ile aynı siyaseti (Burjuva görüşmeler üzerinden, federal, AB üyesi, garantörlü Kıbrıs) savunan, ancak CTP'yi bu siyaseti iyi becerememekle suçlamaktan öteye gidemeyen BKP barajı aşamayarak meclis dışında kaldı. Kıbrıs sorununun çözümünün ancak Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti ile elde edileceğini savunan, Kıbrıs-Türkiye-Yunanistan ve İngiltere işçi ve emekçilerinin, devrimcilerinin kuracağı anti-emperyalist cephe ile bağımsız, üslerden ve garantörlerden arındırılmış, birleşik, demokratik ve ileri vadede sosyalist bir Kıbrıs yaratılmasını stratejik olarak savunan Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin çıkardığı bağımsız adaylar ise seçimde başarısız olmuşlardır. Kıbrıs siyaset yelpazesinde bakıldığında en tutarlı, en bilimsel, işçi ve emekçilerin sınıf çıkarlarına en doğru ve devrimci/komünist şekilde yaklaşan KSP'nin bu nisbî güçsüzlüğü, seçimlerin galibinin "alternatifsizlik" olduğu kanısını doğrulamaktadır.

Bu aşamadan sonra teşhir edilecek siyaset neredeyse kalmamıştır. Kıbrıslı Türkler, aşağı yukarı bütün partileri denemişler, hepsinden de yakıcı, acil, gündelik sorunlar da dahil tüm sorunlarına hiçbir yanıt alamamışlardır. Kıbrıs'ta sağda veya "solda" siyaset yapan partilerin özel mülkiyetçi, garantörcü, AB'ci ve NATO'cu stratejilerinden sıyrılmalarını beklemenin anlamsızlığı da ortadadır. Bu dönemden sonra yapılacak tek doğru şey, halkın anti-emperyalist temelde, emek eksenli, gündelik sorunları üzerinden çalışma yürütülerek örgütlenmesi ve birbirinden renkleri dışında hiçbir farkları olmayan burjuva sağ/sol partilerin pabuçlarının dama atılmasıdır.

Bilinmelidir ki; Kıbrıs üslerden, işgallerden, garantörlerden kurtulmadığı sürece asla ve de kat'a özgür, birleşik ve demokratik bir coğrafya olamayacaktır.

Avrupa'da İşçi Grevleri Dalgası

Nisan ayı Avrupa'da birçok işçi eylemlerine şahit oldu.

Londra metro işçilerinin eylemi günde 600 bin yolcu taşıyan Victoria Line hattını 24 saat tamamıyla kapattı. Eyleme giden çalışanlar bu hattaki vagonların kapılarında gerekli güvenlik önlemleri alınmasını talep ediyorlar. Bu önlemler yanlış taraftaki vagon kapılarının kazara açılmasının engellenmesi isteniyor. Buna ek olarak işçiler, işverenin haksız yere işten durdurduğu Carl Campbell'in işe geri alınmasını ve sendika temsilcisi Glenroy Watson'a işverenin düşmanca yaklaşımlarına son vermesini de talep ediyorlar.

Tren ve deniz çalışanları sendikası RMT'nin organize ettiği 24 saatlik uyarı grevine diğer sendika üyesi işçiler de destek verdi. Grev kararı almayan Tren Şoförleri Sendikası üyesi işçiler grev kırıcılığı yapmayı reddederek işbaşı yapmadılar.

Diğer yandan Fransa'da Dampierre'de bulunan nükleer santrallerde çalışanlar Nisan ayında 2 hafta grev yaparak elektrik üretimini azaltma yöntemini devreye koydular. Elektrik santral çalışanları uzun zamandır onlara söz verilen primlerin verilmesini ya da onun yerine yüzde 5 ücret artışı verilmesini talep ettiler.

Ekonomik krizlerin devam ettiği dünyada Fransa araba sektörü çalışanları fabrikaların kapatılmasına karşı eylemlerini



artırdılar. Continental AG araba firması çalışanları Paris'in kuzeyindeki fabrikanın kapatılmaması için 22 Nisan günü eylem yaptılar. Fabrikanın kapatılmasına karşı çıkan işçiler 19'uncu yüzyılda kullanılan ilkel yöntemle mücadele ettiler. İşçiler, fabrikanın ofislerindeki mobilyaları kırıp döktüler ve pencerelerin camlarını kırdılar.

Clairox bölgesinde bulunan Continental AG 1,120 işçi çalıştırıyor.

Komünizm düşmanlığı sayesinde liberal ekonomiye geçen Macaristan'da ise durumlar çok vahim. Geçtiğimiz yıl Macaristan finans sektörü batsın diye AB, 20 milyar Euro'luk krediyi bu ülkeye vermişti; karşılığında da hükümet bütçe açığını azaltmak için işçilerin ücretlerini aşağıya çekme ve dolaylı vergileri artırma talebinde bulunmuştu.

Düşük ücretler nedeniyle grev kararı alan Demiryolu İşçileri Sendikası 30 Nisan'da greve gideceğini açıkladı. Demiryolu sendikasının bu açıklamasının ardından öğretmenler sendikası da demiryolu sendikasını desteklediklerini ve destek eylemlerinde bulunacaklarını açıkladılar.

Uzun yıllar İrlanda'nın Silikon Vadisi olarak bilinen Limerik'te yabancı firmalar bir bir kapanıyor. Son olarak Dell firmasının da Limerick'ten ayrılma kararı Limerick çalışanlarını harekete geçirdi. 10,000 çalışanın işsiz kalmaması için Limerick işçileri hükümetin duyarsız tavrına karşı toplantılarda oybirliği ile grev kararları alıyor.

Kapitalizm-Emperyalizm Krizinin Boyutları



Nisan ayı ortasında yayınlanan IMF raporu kapitalizm-emperyalizmin krizinin boyutlarının tüm çıplaklığı ile açığa vurdu.

IMF raporunda son 6 aydaki AB, Japonya ve ABD'deki banka-finans krizinin 4.3 trilyon ABD dolarına mal olduğunu yazdı. Bu rakam İngiltere'nin iki yıllık ekonomisine denk geliyor.

Sorun bununla bitmiyor. Sadece bankaların 2010 yılı sonuna kadar 1 trilyona yakın (875 milyar ABD doları) dolara daha ihtiyaç duyacaklarını bildirdi. Hatta bankaların yüzde 61'inin borçlarını daha açıklamadıklarını ve bunun da 2.47 trilyon dolar oranında olacağını tahmin ediyor.

ABD emeklilik sigortalarının 200 milyar ABD doları kayıpları olduğunu da açıklayan IMF, özellikle de emeklilerin bu krizden çok etkilendiklerini açıklamak zorunda kaldı.

Liberal ekonomi şaşakçılığını yapan IMF bu raporunda ise hükümetlerin bankaları satın alma müdahalesi sayesinde finans sektöründeki erimenin büyük oranda önlendiğine de işaret etti.

IMF ayrıca bankaların devletleştirilmesine karşı olmadığını da aynı raporda deklere etti!

Devlet bütçelerinden finans sektörüne aktarılan paraların geri alınması için uzun vadede vergilerin de artması gerektiğini söyleyen IMF, önümüzdeki dönemdeki durum hakkında fazla fikir yürütmedi.



Düşünen, Üreten ve Paylaşan Bir Kültür İçin

E.K.İ.M. Kültür Sanat Üretim Merkezi daha geniş çalışma alanlarına sahip olan yeni binasında satranç kursları, tiyatro atölye çalışmaları, seminer grupları, film gösterimleri ve tüm diğer aktivitelerine devam ediyor.

Ayrıca her hafta Perşembe akşamı saat 19:00'da herkese açık olarak yapılan sohbet toplantılarında hem dernek sorunlarını konuşuyoruz, hem de gündemdeki konularla ilgili fikir alışverişinde bulunuyoruz.

Yozlaşan, üretmeden tüketen kültüre karşı, düşünen, üreten ve paylaşan bir kültür için E.K.İ.M. Kültür Sanat Üretim Merkezi sizleri bekliyor.

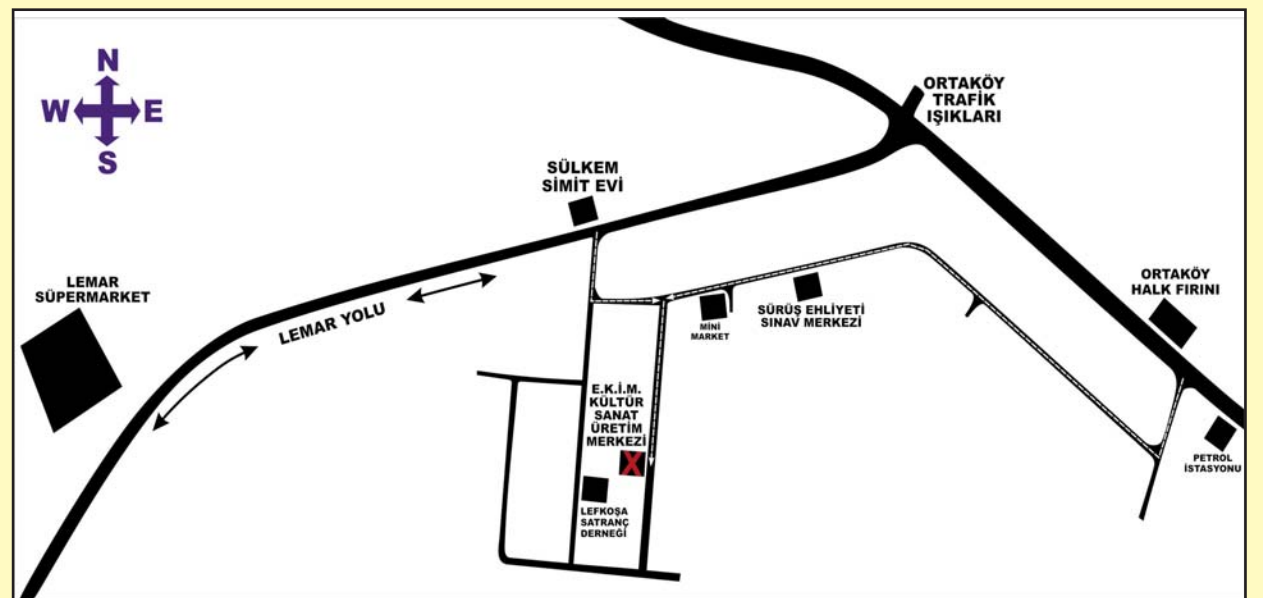
Emeğin Kurtuluşu İçin Mücadele'de kültür-sanat alanında mücadele eden E.K.İ.M, tüm işçi ve emekçilere bu mücadeleye

katılma çağrısı yapıyor!

Çalışmalarımızla ilgili bilgi almak için bizlere 0533 877 93 00 – 0533 847 68 22

numaralı telefonlardan ulaşabilirsiniz.

ADRES: ŞHT. ARİF DİKTEPE SOK. NO: 10A ORTAKÖY LEFKOŞA



1 MAYIS'TA MÜCADELEYİ YÜKSELTMEYE!

- 1 Mayıs, işçi ve emekçilerin birlik, mücadele ve dayanışma günüdür!
- Bu günün içini boşaltıp anlamsızlaştırmak isteyen egemen güçler işe, işçileri Türk, Rum, Ermeni, Kürt, Uzakdoğulu, Türkiyeli olarak bölmekle başlamaktadırlar!
- Egemenler açısından işçilerin bölünmesi, kendi çürümüş düzenlerinin devamlılığı için olmazsa olmazdır. Çünkü bu çürümüş düzeni ortadan kaldıracak tek güç işçilerin, emekçilerin birliği ve devrimci örgütlülüğüdür!
- Dünyayı en yüksek kâr hedefiyle plansız bir üretimle yönetmeye çalışanlar insanlığı bolluk içinde açlığa ve yoksulluğa mahkum ediyorlar!
- Yaşanan büyük ekonomik krizlin faturası ise yine işçi ve emekçilere kesilmeye çalışılıyor!
- Artık her gün daha az yemek, daha az uyku, daha az dinlenmek var!
- Artık her gün daha fazla sömürü, daha fazla zam, daha fazla yoksulluk, daha fazla baskı var!
- İşçiler, emekçiler, devrimciler, yurtseverler!
- Ülkemizin yeniden birleştirilmesi, tüm milletlerden işçi sınıfımızın kardeşçe, birlik içinde ilerlemesi ve yaşaması,

insanca, sömürden kurtulmuş bir refah toplumu ve bağımsız bir ülke, özgür bir dünya yaratılması için KSP'ye güç ver!

- Çünkü bu ülkede gerçek bağımsızlığın, devrimin ve komünizmin öncüsü KSP'dir!
- Sen güç vermezsen burjuvalar güçlenecek!
- Sen güç vermezsen katliamcı, NATO'cu, insanlık düşmanları güçlenecek!
- 1 Mayıs, güçlerimizi birleştirmemize, örgütlenmemize ve işçi sınıfı mücadelesinin ivme kazanmasına araç olsun!
- 1 Mayıs günü saat 17:00'den itibaren Lefkoşa Otobüs Terminalinde buluşarak Kıbrıs'taki tüm işçiler ve emekçilerle

birlikte bütünleşmek için, bölünmüşlüğe, sömürüye ve baskılara "HAYIR" demek için ara bölgedeki Taksim sahasında düzenlenecek ortak 1 Mayıs eylemi alanına yürüyoruz!

- Gücümüz örgütlülüğümüzdür!
- Gücümüz baskılara, sömürüye karşı birlik olmamızdır!
- Gelin gücümüzü birleştirelim, egemenlere gücümüzü gösterelim!
- Onların yarattıkları krizlerin faturasını bizlerin demeyeceğini güçlü bir sesle haykıralım!

1 MAYIS'TA MÜCADELEYİ YÜKSELTMEYE!



1 Mayıs günü saat 17:00'den itibaren Lefkoşa Otobüs Terminalinde buluşarak Kıbrıs'taki tüm işçiler ve emekçilerle birlikte bütünleşmek için, bölünmüşlüğe, sömürüye ve baskılara "HAYIR" demek için ara bölgedeki Taksim sahasında düzenlenecek ortak 1 Mayıs eylemi alanına yürüyoruz! Gücümüz örgütlülüğümüzdür! Gücümüz baskılara, sömürüye karşı birlik olmamızdır! Gelin gücümüzü birleştirelim, egemenlere gücümüzü gösterelim! Onların yarattıkları krizlerin faturasını bizlerin demeyeceğini güçlü bir sesle haykıralım!

T: 0392 22 70 680 F: 0392 22 70 681 W: www.kibrissosyalistpartisi.org E: info@kibrissosyalistpartisi.org



14 Günde Bir Yayınlanır

1996'dan Beri Kıbrıs'ta Anti-emperyalist ve Sosyalist Mücadelenin Sesi...

Kıbrıs'ta  **SOSYALİST GERÇEK** *Siyasi Gazete*

Her aybaşı tüm gazete bayilerinde.
Abone olmak için 0533 863 66 60 numaralı telefonda bizlere ulaşabilirsiniz.

★ Kivılcım Yayınları

Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net> E-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net

Ülkemizi Emperyalist Boyunduruktan Kurtarmak İçin,

Ülkemizi Özgür, Bağımsız Birleşik

Bir Yapıya Kavuşturmak İçin,

Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Mücadelesinde Yerini Al!



Tüm Gazete Bayilerinde

Bilgi için:

Adres: Şehit Arif Diktepe Sokak No:10-A Ortaköy Lefkoşa

Tel: (009) 0392 22 70 680 - Gsm: (009) 0533 863 66 60

web: www.birlesikcephe.org

e-mail: info@birlesikcephe.org